

fastet sig en saadan Afgjørelse, samt med Hensyn til Bevillinger, forsaavidt Saadant ved sammes Meddelelse er bestemt. Fremdeles har det sit Forblivende ved den Politidirecteuren hidtil tillagte Myndighed til ved Resolution at fastsætte Straffen for de under Politiets Opfigt stillede Fruentimmer, der søge Erhverv ved Utugt, og for de Personer, der gaae dem tilhaande i saa Henseende, eller hos hvem de ere tilhuse.

§ 4.

Offentlige Politifager henvises til Behandling ved Retten af Politidirecteuren, forsaavidt de ikke i Medfør af Slutningen i § 2 kunne indbringes efter Klage fra den Forrettede. De fordeles af Justitiarius mellem de tvende vedkommende Afdelinger. Skjønner han, at nogen af de i § 2 nævnte Tyveri-, Bedrageri- og Hælerisager vil kræve omstændligere Oplysninger eller medføre højere Straf end Vand og Brød, henviser han samme til en Afdeling for criminelle Sagers Behandling.

§ 5.

Behandlingen af offentlige Politifager er mundtlig og offentlig, dog at Dommeren, naar en Sags særegne Betsaffenhed dertil giver Anledning, kan ved Kjendelse, som offentlig affiges, bestemme, at den skal foretages for lukkede Døre.

§ 6.

Naar vedkommende Afdeling har modtaget Sagen, indkaldes den Tiltalte med lovbestemt Varsel og vidnefast ved en Tilsigelse, som skal indeholde hans Navn, Stilling og Bopæl, samt Betegnelse af det Forhold, der er Gjenstand for Sagen, og Angivelse af de Lovbud, hvor efter det ansees strafbart.

Naar Sagen efter sin Betsaffenhed alene kan medføre Straf af Bøder, bør Tilsigelsen endvidere indeholde, at Tiltaltes Udeblivelse uden ophøst uovervindeligt Forsald vil bevirke, at han ansees at vedgaae den ham paasigtede Forføelse, saaledes som den i Tilsigelsen er betegnet.

§ 7.

Møder den Tiltalte, oplæser Dommeren først de ham tilstillede Rapporter og andre Do-

cumenter eller den fra en formentlig Forvrettet indgivne Klage samt Tilsigelsen og opfordrer Tiltalte til at erklære sig over Sigelsen.

Vedgaaer han derefter at være skyldig i det ham paasigtede Forhold, optages Sagen til Dom, uden at det i Reglen er nødvendigt at tilveiebringe yderligere Oplysninger.

§ 8.

Naar Tiltalte benægter eller ikkun tildeels indrømmer Sigelsens Rigtighed, føres Bevis i Sagen. Saafremt dette ikke kan stee strax, udsætter Dommeren Sagen til et følgende Retsmøde, idet han underretter Tiltalte om, naar dette skal afholdes, og tilkjendegiver ham, at han ikke kan vente nogen anden Tilsigelse til samme. Dommeren træffer derhos fornøden Foranstaltning til, at Beviserne i Sagen kunne være tilstede i det saaledes berammede Møde.

Regter Tiltalte at ville afgive Forklaring angaaende Sagen og de ham i Anledning af samme forelagte Spørgsmaal, ansees han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om højere Straf end Bøder, at vedgaae det ham paasigtede Forhold, og Sagen bliver da at behandle i Overeensstemmelse med § 7, 2den Afdeling.

§ 9.

Udebliver den Tiltalte, skjøndt behørig tilfagt, uden at anmelde og beviisliggjøre loyligt Forsald, ansees han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om højere Straf end Bøder, at vedgaae det ham paasigtede Forhold, og Sagen bliver da at paadømme uden videre Beviisførelse, med mindre Dommeren i de med Sagen forbundne Omstændigheder finder Anledning til endnu engang at lade den Tiltalte tilsi-

§ 10.

Naar den Tiltalte, hvem Udeblivelsesdom er overgaaet efter foranstaaende Paragraph, inden trende Solemærker efter Dommens Forskyndelse oplyser, at han ved uovervindeligt Forsald var forhindret fra at møde under Sagen og ikke var istand til at anmelde Forsaldet, har Dommeren ved en ny Dom at ophæve den forrige, hvorefter Sagen paany bliver at foretage til Forhandling.